HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

מסורת הש"ס

ה) קוסה מכ:, ו) סס מח:, ז) מו"ק ג: ע"ש קוסה לד. מד. ע"ש זבמיס קי:, ד) [דף כ:], ה) [ע"כז], ו) [שביעית פ"ב מ"ח ומו"ק דף ג:],

הגהות הב"ח

(ה) גמ' אמר רב נחמן בר יצחק מהא תרווייהו ברבי יהושע בן בתירה: (ב) רש"י ד"ה אי ר"ע אי ר"ע בו' דהא אמר מ"ם דמרבה ניסוך המים דהיינו בששי הס"ד: (ג) ד"ה וסבר לה כו' לניסוך המים כל שבעה דמפיק דלאשון ומעייל שמיני הס"ד ואח"כ מה"ד מפיק בעל הגמ' מי מלי אמר רבי יהודה בן בתירה דבשמיני מנסך מלי שנא כו' כל"ל והד"ל: (ד) ד"ה אלא כו' משעת הנחתו הוא מזכיר ואעפ"כ כו' דגמ' כו' כל שבעה וה"ה ולאי דבר"א נמי אתי שפיר אבל כו' דהא לא מיבעי ליה אי ר' אליעזר כו' לא הוו אלא ו' ימים דליכא למימר דאיהו מפיק לאשון ומעייל שמיני משום הני פירכי דפריך לעיל הלכך לא אמי כר' יהודה כו' כל"ל: (ה) ד"ה בה ר' יהושע וכו' הא אמר מי"ט: (ו) ד"ה לפי שאינן נעלרין שאלמלא נעלרין אין העולם כו' לא משום חיוב דרוח אלא חיובא בעם הוא מזכיר: (ז) תוס' ד"ה עשר עטיעות פי' רש"י עשר עטיעות המפורדות כו' מוקמי אילנא ושדרי אבל יותר: (ח) ד"ה ואילו כו' דגבי גדעון כשאמר יהי נא חרב אל הגזה לבדה ועל כל הארץ יהיה טל כתיב ויעש כן אבל כשאמר טל יהיה על הגזה לבדה ועל כל הארץ חרב כתיב ויהי כן כלומר כו' משמע דעל הארץ היה נמי טל כו' כל"ל: (ט) בא"ד ועל כל הארץ מרב כתיב כו' כל"ל ותיבת יהיה נמחק:

מוסף רש"י

הובא בעמוד הבא

רבינו גרשום

אי סבר כר"י. [לימא כר"י] שיזכיר בשני. ניסוך יתירה (בשני) [בששי] כתיב. כלומר, ונסכיה דמרבה תרי ניסוכין כתיב בששי, להכי אמר בששי מתחיל להזכיר, ואהני מים דלא מצי למימר תרווייהו דיין. אי ר' יהושע חדא יומא. ותו לא, דאמר משעת הנחתו בשביעי מזכיר, וה"ה דמתחיל לנסך. אי ר"ע תרי יומי הוו. ותו לא, דהא אמר ונסכיה דכתיב בששי מרבה ניסוך המים. אי ר' יהודה בן בתירה שתא הוי. ותו לא, דהא אמר מ"ם, דהיינו בשני מרבה ניסוך המים. וסבר לה כר' יהודה דמתניתין. דאמר בלוג היה מנסך כל שמונה, ולא אמר דסבר כוותיה במה דאמר מנסך כל שמונה, אלא במה דאמר בשמיני מנסך, וכיון דבשמיני מנסך משכחת לה לר' יהודה [ב"כ] דאמר בשני מתחיל לנסך ניסוך המים כל שבעה, דאפיק ראשון ועייל שמיני. משיב בעל התלמוד, מי מצי אמר ר' יהודה דבשמיני מנסך, מ"ש דקאמר דבראשון אינו מזכיר דכי רמיזי מיא בשני רמיזי, דמונסכיהם מרבה ניסוך המים, שמיני נמי מי מצי אמר דמנסך ביה מיא, שביעי אמר רחמנא, דמים כתיב בשביעי ולא בשמיני. אלא ר' יהושע היא. דאמר משעת הנחתו דהיינו בשביעי מזכיר, ואעפ"כ סבר דניסוך כל שבעה, דגמרא גמיר לה הלכה למשה מסיני דניסוך המים כל ז' ודאי כר"א אתי, אלא להכי לא מוקים לה כר' אליעזר דהוא לא בעי אי ר' אליעזר [היא], דודאי כר"א אתי שפיר. עשר נטיעות. מפורדות בתוך בית סאה חורשין כל השדה כולה בשבילן ערב שביעית עד ר"ה, אע"ג דשאר שדות אין חורשין לפני שביעית שלשים יום, זה חורשין, דהואיל דילדות הן אם אין חורשין סביבן מפסידין. וניסוך המים. כל שבעה. ר"י [אומר] משום ר' יהושע, יו"ט האחרון של חג וכו' יה רבי יהושע אלימא ר' יהושע דמתניתין. דאמר ביו"ט האחרון הוא מזכי', (מיו"ט האחרון מזכיר) דראשון נמי המתפלל יוצר אור מזכיר, ואלו הכא תני הראשון אינו מזכיר. האמר משעת הנחתו. דהיינו בשביעי, והכא קתני יו"ט האחרון דהיינו בשמיני. ותו הא דתניא. במכילתא אחריתי, ר' יהודה [אומר] משום בן בתירה העובר לפני התיבה ביו"ט האחרון [אחרון] מזכיר ראשון אינו מזכיר. אלא אמר רב נחמן בר יצחק תהא, תרווייהו הא דבעית הי ר' יהושע והא דבעית הי בן בתירה, ר' יהושע בן בתירה [היא]. זימנין קרי ליה בשמיה דאבוה. [ר"ל בן בתירה], וזימנין קרי ליה בשמיה דידיה, ר' יהושע. מקמי דליסמכיה. לא הוי חשוב וקרי ליה משמיה דאבוה. בטל וברוחות לא חייבו. משיב הרוח ומוריד הטל. מ"ט. לא חייבו חכמים להזכיר, דלא מיעצרי, כלומר שמעולם ירד טל ומנשב רוח ולא צריכי (שאין ברכה מ"ט דלא מיעצר כלומר שלעולם יורד ואין בו) ברכה.

עין משפט נר מצוה

ה א מיי' פ"י מהלכות תמידין הלכה ו סמג עשין לה:
ו ב מיי' פ"ג מהלכות שמיטה ויובל הלכה ה:
ז ג מיי' פ"ז מהלכות גזלה הלכה כ:
ח ד מיי' פ"י מהלכות תמידין הלכה ו:
ט ה מיי' פ"י מהלכות תפלה הלכה ח סמג עשין יט טוש"ע א"ח סי' קיד סעיף ג:

תורה אור השלם

1. וְנִסְכּוֹ רְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ נֶסֶךְ שֵׁכָר לַיְיָ: במדבר כח ז
2. וַיֹּאמֶר אֲלֵיהוּ הַתִּשְׁבִּי מִתִּשְׁבֵי גִלְעָד אֶל אַחְאָב חַי יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עָמַדְתִּי לְפָנָיו אִם יִהְיֶה הַשָּׁנִים הָאֵלֶּה טַל וּמָטָר כִּי אִם לְפִי דְבָרִי:
מלכים א יז א
3. וְיִהִי יָמִים רַבִּים וּדְבַר יְיָ הָיָה אֶל אֵלִיָּהוּ בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית לֵאמֹר לֵךְ הֵרָאֵה אֶל אַחְאָב וְאֶתְּנָה מָטָר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה:
מלכים א יח א

גליון הש"ס

גמ' לכתוב קרא או הסך וקן בג"ל דף סה ע"ש ודף פה ע"ב וכמנחות דף יז ע"ב:

הגהות הגר"א

[א] רש"י ד"ה לפי כו'. מזכיר לדוחות מועילות כל"ל:

רבינו חננאל

ואקשינן, אלא הא דתנן ניסוך המים שבעה, מני, אי ר' יהודה בן בתירא האמר ניסוך המים מיום שני של חג מתחיל משעה שמזכיר, ולא משכחת אלא ששה, אי ר' עקיבא תרי יומי הוו כו', כל אחד משעה שאומ' כי מזכיר, מאותה שעה מתחיל ימי הניסוך. ואסיקנא, הא דתנן ניסוך המים שבעה גמרא היא, דאמר משמיה דר' יוחנן, ערבה ביום השביעי של חג, וניסוך המים שבעת ימי החג, ועשר נטיעות (מעודדות) [מפורדות] בבית סאה חורשין כל בית סאה בשבילן, כבר פירשנוה. ואלו כולן גמרא בידינו, כי הלכה למשה מסיני הם. ותריצנה הכי, א"ר יהודה משום ר' יהושע בן בתירא, [וקודם שנסמך בישיבה היו קורין אותו בן בתירה], העובר לפני התיבה ביום טוב אחרון של חג, האחרון מזכיר. פי' המתפלל במוסף הוא מזכיר בתחיית המתים מוריד הגשם, [והמתפלל שחרית אינו מזכיר, וביו"ט הראשון של פסח] המתפלל שחרית מזכיר מוריד הגשם ופוסק, והמתפלל במוסף אינו מזכיר כלל. וכך הלכ', דגרסי' בירושלמי א"ר יוחנן הלכה כר' יהודה שאמר משום ר' יהודה בן בתירא, ומאי טעמא דר' יהודה, [כדי שיצאו] המועדות בטל, מפני שהטל סימן יפה לעולם. אם לא הזכיר גשמים בתחיית המתים ולא שאלה בברכת השנים מחזירין אותו. היכן הוא חוזר בו ויהיה כמו שא' בראש

אי סבר לה כרבי יהודה בן בתירה. דאמר בשני בחג הוא מזכיר שית יומי

הוו מ"כ לא יהיה הניסוך כי אם ששה ימים: **עשר** נטיעות. פירש"י (ז) נטיעות מפוזרות בבית סאה חורש כל בית סאה בשבילן דכל נטיעה יונקת ודווקא מבית סאה היה לריך להם יכול לחרוש עד ר"ה של שביעית דהוו שפיר אוקמי אילנא שרי אבל יותר מבית סאה אינו חורש אלא כדי לורכן דהואיל ומפוזרות ביותר מבית סאה קיימי שפיר ובפחות מיכן למה קיימי ולעיקר קיימי ודוקא נטיעות אמר דחורשין בשבילן עד ראש השנה אבל אילנות אסור לחורייתא כל אלול ומדרבנן (ח) פסח ועצרת תקון בשדה הלבן עד פסח מותר אבל מפסח ולהלן אסור ושדה אילן עד עצרת מותר מכאן ואילך אסור:

ערבה. שמקיפין את המזבח ויסוך המים הלכה למשה מסיני כולהו: **ויאמר** אליהו התשבי מתושבי גלעד. לכן נקרא מתושבי גלעד לפי שהרגו ישראל אנשי יבש גלעד על מעשה פילגש בגבעה ולא נאמר ביבש גלעד כי אם מעט אנשים מן המיושבים בעיר כי כל השאר היו עם אספסוף לכן מעיד כי אליהו מן המושבים כך שמעתי מהר"י טרוטי"ש משם הר"י בה"ר יצחק ממלגזון: **בטל** וברוחות לא חייבו חכמים להזכיר. משיב הרוח ומוריד הטל כו' לפיכך אין קפידא לומר מוריד הטל אפילו בימות החמה אך שלא יאמר מוריד הגשם והכי הלכתא ואם לא אמר בימות הגשם כי אם מוריד הגשם ודילג משיב הרוח ומוריד הטל אין מחזירין:

ואילו טל לא מיעצר. ומ"ה נראה דגבי גדעון (שופטים ו) כשאמר (ט) על הארץ יהיה טל ועל הגזה יהיה חורב כתיב ויעש כן אבל כשאמר על הארץ יהיה חורב ועל הגזה יהיה טל כתיב ויהי כן כלומר דעל הגזה היה הטל אבל לא כתיב ויעש כן משמע דעל הארץ היה טל דטל לא מיעצר ע"כ בנוסח שלפני ועוד מצאתי כשאמרו על כל הארץ יהיה טל כתיב ויעש אלהים כן וכשאמר טל יהיה על הגזה לבדה (ט) ועל כל הארץ יהיה חרב כתיב ויהי כן ולא הזכיר בזה הש"י וטעמו אשר אומר כי הוא זה כי אין הש"י מזכיר שמו על הרעה כי אם יהיה חורב על כל הארץ היתה רעת יושבי בה וכתיב (שמות כ) בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך אבל כשאמר על כל הארץ יהיה טל כתיב ויעש אלהים וכדומה לזה (בראשית ח) ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה וגבי חשך לא הזכיר השם יתברך וכן בחמשה דברות אחרונות (שמות כ) מצא תרצא ואילך לא הזכיר הש"י הכל הולך אל מקום אחד משל למלך שבנה דירה נאה והניח לייר מגיון לפני כל חדרי הבית זולתי בית הכסא מקום הטיוף: בימות

אי סבר לה כרבי יהודה בן בתירה נימא כוותיה קסבר רבי עקיבא כי כתיב ניסוך יתירא בששי הוא דכתיב תניא ר' נתן אומר [1] בקדש הסך נסך שכר לה' בשני ניסוכין הכתוב מדבר אחד ניסוך המים ואחד ניסוך היין אימא תרוייהו דחמרא אם כן [2] ליכתוב קרא או הסך הסך או נסך נסך מאי הסך נסך שמעת מינה חד דמיא וחד דחמרא אלא הא דתנן (ה) [3] ניסוך המים כל ז' מני אי ר' יהושע נימא חד יומא אי ר"ע תרי יומי אי ר' יהודה ב"ב שיתא יומי לעולם ר' יהודה ב"ב היא וס"ל כר' יהודה דמתני' דתנן (ו) רבי יהודה אומר בלוג היה מנסך כל שמונה ומפיק ראשון ומעייל שמיני ומאי שנא ראשון דלא דכי רמיזי מים בשני הוא דרמיזי שמיני נמי כי רמיזי מים בשביעי הוא דרמיזי אלא רבי יהושע היא וניסוך המים כל שבעה הלכתא גמירי לה (ז) דאמר ר' אמי א"ר יוחנן משום ר' נחוניא איש בקעת בית חורתן [2] עשר נטיעות [3] ערבה [4] וניסוך המים הלכה למשה מסיני: רבי יהודה אומר משום רבי יהושע העובר לפני התיבה ביום טוב האחרון של חג האחרון מזכיר הי בן בתירה אילימא רבי יהודה בן בתירה הא אמר בשני בחג הוא מזכיר אמר רב נחמן בר יצחק (ח) תהא ברבי יהושע בן בתירה זמנין דקרי ליה בשמיה וזימנין דקרי ליה בשמיה דאבא והא מקמי דליסמכוהו והא לבתר דליסמכוהו [5] תנא בטל וברוחות לא חייבו חכמים להזכיר ואם בא להזכיר מזכיר מ"ט א"ר חנינא לפי שאין נעצרין וטל מנלן דלא מיעצר דכתיב [2] ויאמר אליהו התשבי מתושבי גלעד אל אחאב חי ה' אלהי ישראל אשר עמדתי לפניו אם יהיה השנים האלה טל ומטר כי אם לפי דברי וכתיב [3] לך הראה אל אחאב ואתנה מטר על פני האדמה ואילו טל לא קאמר ליה מאי טעמא משום דלא

אלהים נאור יום ולחשך קרא לילה וגבי חשך לא הזכיר השם יתברך וכן בחמשה דברות אחרונות (שמות כ) מצא תרצא ואילך לא הזכיר הש"י הכל הולך אל מקום אחד משל למלך שבנה דירה נאה והניח לייר מגיון לפני כל חדרי הבית זולתי בית הכסא מקום הטיוף: בימות

ר' יהודה אומר משום בן בתירה העובר לפני התיבה בי"ט אחרון של חג האחרון מזכיר הראשון אינו מזכיר: **האמר משעת הנחתו.** דהיינו בשביעי הכא קתני יו"ט האחרון דהיינו בשמיני: **ותו הא דתניא.** במכילתא אחריתי, ר' יהודה [אומר] משום בן בתירה העובר לפני התיבה ביו"ט האחרון [אחרון] מזכיר ראשון אינו מזכיר. **אלא אמר רב נחמן בר יצחק תהא,** תרווייהו הא דבעית הי ר' יהושע והא דבעית הי בן בתירה, ר' יהושע בן בתירה [היא]. **זימנין קרי ליה בשמיה דאבוה.** [ר"ל בן בתירה], **וזימנין קרי ליה בשמיה דידיה,** ר' יהושע. **מקמי דליסמכיה.** לא הוי חשוב וקרי ליה משמיה דאבוה. **בטל וברוחות לא חייבו.** משיב הרוח ומוריד הטל. מ"ט. לא חייבו חכמים להזכיר, דלא מיעצרי, כלומר שמעולם ירד טל ומנשב רוח ולא

חדש אם עקר את רגלו חזור בתחלה ואם לאו חזור לעבודה, והכא אם עקר את רגליו חזור בתחלה ואם לאו חזור לשומע תפלה. ط) (וכן א"ר יהודה קודם שיסמך בישיבה היו קורין אותו בן בתירה). מתוך חמשה דברים נגאלו ישראל ממצרים, מתוך צרה שנאמר ויאנחו בני ישראל מן העבודה, מתוך צוחה שנאמר [וישמע] אלהים את נאקתם, מתוך זכות אבות שנאמר ויזכר אלהים את בריתו [וגו'], מתוך תשובה שנאמר וירא אלהים את בני ישראל [וגו'], מתוך הקץ שנאמר וידע אלהים. וכך הם מפורשים בענין בצר לך ומצאוך, וכן בענין וירא בצר להם בשמעו את רנתם. **אסור** ליחיד להזכיר עד שיזכיר שליח ציבור ויאמר מוריד הגשם. קמא לצלותא כמי שיזכיר שליח ציבור דמי. ומזכירין הצבור ביחיד אע"פ שלא מקמי שליח צבור. **תנא בטל וברוחות לא חייבו חכמים להזכיר.** שאינן נעצרין כמו המטר, מדכתיב חי ה' אם יהיה טל ומטר כי אם לפי דברי, וכתיב לך הראה אל אחאב ואתנה מטר על פני האדמה, ואלו טל לא אדכר למימרא

ط) נראה שהסגור שיך למעלה וכל"ל ותרגינא הכי אמר ר"י משום ריב"ל וקודם שנסמך בישיבה היו קורין אותו בן בתירה.

מאימתי פרק ראשון תענית

אי סבר לה כר' יהודה. לימא כר"י שיזכיר בשני: **ניסוך יתירא בששי לכתיב.** כלומר ונסכיה דמרבי תרי ניסוכין כתיב בששי להכי אמר בששי מתחיל להזכיר ואהני מ"ס יו"ד מ"ס מים דלא מצינו למימר תרוייהו דיין: **או הסך הסך או נסך נסך.** מדשני קרא בדיבוריה ש"מ תרתי: **אי ר"ע תרי יומי הוו.** ותו לא דהא אמר (ב) ונסכיה דהיינו בששי מרבה ניסוך המים: **וסבר לה כר' יהודה דמתניתין.** דאמר בלוג הוה מנסך כל שמונה. לא סבר כוותיה במה דאמר דאמר כל שמונה מנסך אלא במה דאמר בשמיני מנסך וכיון דבשמיני מנסך משכחת לה לרבי יהודה [ב"כ] דאמר בשני מתחילין לניסוך המים כל שבעה: (ג) **דמפיק לאשון ומעייל שמיני.** משיב בעל הגמרא מי מלי אמר רבי יהודה דבשמיני מנסך: **מאי שנא.** דקאמר דבראשון אינו מזכיר דכי רמיזי מיא בשני הוא דרמיזי בשני הוא דרמיזי דמונסכיהם מרבה ניסוך המים שמיני נמי מי מלי אמר דמנסך הא שביעי אמר רחמנא דמ"ס יו"ד מ"ס מים כתיב בשביעי דסיום קראי דניסוך המים בשביעי כתיב כמשפטם ולא בשמיני: **אלא ר' יהושע היא.** דאמר משעת הנחתו (ד) [דהיינו בשביעי] מזכיר ואעפ"כ סבר דניסוך המים כל שבעה דגמרא גמיר לה הלכה למשה מסיני דניסוך המים כל שבעה. ולאי כר"א אתי שפיר אבל כרבי יהודה בן בתירה וכר"ע לא מיקומקמא אלא להכי לא מוקי לה כר' אליעזר דהא לא מיבעי אי ר' אליעזר סבירא ליה הכי דודאי לרבי אליעזר אתי שפיר והא דקא מוקים כר' יהושע רבותא קמשמע לן אבל כר"י בן בתירה וכר"ע לא מיתוקמא דרבי יהודה ליף מוגאמר בשני ונסכיהם כו' אלמא דסבר דניסוך המים לא הוו אלא ו' ימים דאיהו לא מפיק דאשון ומעייל שמיני משום הני פירכא דפריך לעיל לא אתי כרבי יהודה ורבי עקיבא יליף מנסכיה שנאמר בששי אלמא דסבר דניסוך המים לא הוו אלא תרי יומי אבל כרבי יהושע מיתוקמא לפיכך אין מזכירין אלא ביו"ט האחרון דגמרים בחג סימן קללה אבל ניסוך המים הוי כל שבעה דגמרא גמיר לה: **עשר נטיעות.** המפוזרות בתוך בית סאה חורשין כל בית סאה ערב שביעית עד ר"ה אע"ג דשאר שדות אין חורשין לפני שביעית לי' יום זה חורשין דהואיל אם אין חורשין סביבן מפסידין: **וניסוך המים.** כל שבעה: **ר' יהודה אומר משום רבי יהושע העובר לפני התיבה בי"ט האחרון** דגמרא גמיר לה הוו אלא תרי יומי אבל כרבי יהושע מיתוקמא לפיכך אין מזכירין אלא ביו"ט האחרון דגמרים בחג סימן קללה אבל ניסוך המים הוי כל שבעה דגמרא גמיר לה: **עשר נטיעות.** המפוזרות בתוך בית סאה חורשין כל בית סאה ערב שביעית עד ר"ה אע"ג דשאר שדות אין חורשין לפני שביעית לי' יום זה חורשין דהואיל אם אין חורשין סביבן מפסידין: **וניסוך המים.** כל שבעה. ר' יהושע [אומר] משום ר' יהושע, יו"ט האחרון של חג וכו' יה רבי יהושע אלימא ר' יהושע דמתניתין. דאמר ביו"ט האחרון הוא מזכי', (מיו"ט האחרון מזכיר) דראשון נמי המתפלל יוצר אור מזכיר, ואלו הכא תני הראשון אינו מזכיר. **האמר משעת הנחתו.** דהיינו בשביעי, והכא קתני יו"ט האחרון דהיינו בשמיני. **ותו הא דתניא.** במכילתא אחריתי, ר' יהודה [אומר] משום בן בתירה העובר לפני התיבה ביו"ט האחרון [אחרון] מזכיר ראשון אינו מזכיר. **אלא אמר רב נחמן בר יצחק תהא,** תרווייהו הא דבעית הי ר' יהושע והא דבעית הי בן בתירה, ר' יהושע בן בתירה [היא]. **זימנין קרי ליה בשמיה דאבוה.** [ר"ל בן בתירה], **וזימנין קרי ליה בשמיה דידיה,** ר' יהושע. **מקמי דליסמכיה.** לא הוי חשוב וקרי ליה משמיה דאבוה. **בטל וברוחות לא חייבו.** משיב הרוח ומוריד הטל. מ"ט. לא חייבו חכמים להזכיר, דלא מיעצרי, כלומר שמעולם ירד טל ומנשב רוח ולא צריכי (שאין ברכה מ"ט דלא מיעצר כלומר שלעולם יורד ואין בו) ברכה.